

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

Soldvæsenets Organisation og Lønningsforhold ordnedes ved Lov af 11te Marts 1851. Det har imidlertid ikke kunnet være andet, end at Forholdene i den mellemliggende Tid paa mange Punkter have maattet bevirke Forandringer i det ved hin Lov fastsatte. Afseet fra den for Soldataten som for andre Embedetater senere indrømmede Forbedring i Lønningen ved det gjentagne Gange bevilgede midlertidige Lønningstillæg skal herved saaledes henvises til de Forandringer i Lovens Detailbestemmelser, der maatte være en Folge af det senere end Loven indtraadte Vortfald af Consumtionen i Kjøbenhavn og af Strømtoldens Ophævelse, hvorved Lønningerne til Soldpersonalet i Nyborg og Fredericia overførtes paa det almindelige Soldbudget, og navnlig til dem, der ere bevilgede ved det i den mellemliggende Aarrække stærkt tiltagne Handelsløve, hvorved Soldvæsenets Forretninger ere blevne meget betydeligt forøgede, og talrigere Kræfter blevne nødvendige, ligesom den deels i Forbindelse hermed deels samtidig indtraadte Forandring af Samfærdselsforholdene i forskjellige Retninger har medført, at en anden Fordeling af Kræfterne end den i 1851 forudsatte er bleven fornøden. Sammenlignes Aaret 1868—69 med Aaret 1852—53, vil det sees, at Indtægterne ere stegne med omtrent 92 pCt. Paa Grund heraf er der ogsaa gennem en Række af Aar ved Finantslovene bleven bevilget saavel en Sum til Opsynets Forstærkning som et Tillæg til de ved Loven af 1851 fastsatte Contoirholdsvederlag. Hvorledes Soldpersonalet herefter med de samme indrømmede Lønninger for Tiden fordeles sig paa de enkelte Soldsteder i Henhold til Bestemmelserne i Loven af 1851 og de Modificationer, disse i Aarenes Løb væsentlig gennem Finantsbevillingerne have modtaget, samt efter den stedfundne Anvendelse af den til Opsynets Forstærkning bevilgede Sum, er fremstillet paa det vedfølgende Bilag 1, hvoraf en klarere og for Niemedet mere brugelig Oversigt formeentlig vil fremgaae, end en Anførsel her af de enkelte i hine Lovbe-

stemmelser Tid efter anden indtraadte Forandringer vilde kunne give.

Ligesom Bestræbelserne stedse have været rettede paa at holde Administrationsudgifterne i det Hele paa et saa lavt Punkt som muligt, saaledes har man ogsaa ladet dette være sig magtpaaliggende nu, da der atter er Tale om i en Lov at samle Bestemmelserne for Soldvæsenets Ordning og Lønning under de forandrede og udvidede Forhold. Det ligger imidlertid i vort Lands Bessaffenhed med den meget udstrakte Afgang ad Søveien og i den fra gammel Tid med Hensyn til Vareindførselen stedfindende Eigestillelse af alle Søjøstæder, at der maa have et ikke ringe Antal Kræfter til Raadighed saavel i de høiere som i de lavere Stillinger til Oppehørslen af Soldafgifterne. Da det nu derhos turde være klart, at Statskassens velforstaaede Interesse, tilføjer, at de Mænd, hvem Varetagelsen af Forretninger, som ere forbundne med denne Oppehørsel af en af Statskassens største Indtægtsposter, er betroet, og hvis Sver og Redelighed derfor ere af Betydning, ikke i pecuniær Henseende ere stillede uheldigt ligeoverfor de stigende Livsfornødenheder, ville Udgifterne ved Soldatens Lønning ikke kunne holdes paa noget ganske lille Tal. Idet man imidlertid har troet at burde stræbe hen til, at dette Tal ikke blev større end det, der nu repræsenterer de paagjældende Udgifter, har man i nærværende Lovforflag i det Væsentlige holdt Lønningerne paa det samme Punkt som hidtil, med Indbegreb af det midlertidige Lønningstillæg, idet man dog har søgt at skaffe Midler til at hjælpe paa navnlig de lavere Lønninger, deels ved at formindske enkelte af de større, deels ved at indskrænke Antallet af Embedsmænd, saavidt foreneligt med Forholdene, og endelig ved i Almindelighed at normere et ringere Antal Soldassistenten ved Soldstederne, men dertilmod forbeholde sig ved Finantsloven at erholde stillet til Raadighed et større Beløb til efter derom fremsat Overflag at skaffe Soldstederne de Kræfter udover de ved Lønningloven normerede, som der maatte være Brug for.